

**L. Coelii Lactantii Firmiani, diuinorum institutionum,
aduersus gentes, de falsa religione liber primus**

Lactantius, Lucius Caecilius Firmianus

[Köln], [1518]

VD16 ZV 9338

Quomodo poetaæ, & historici stoicorum interpretationes de Ioue, &
Saturno, & alijs dijs uanas, & inanes ostendat. Cap. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71332](#)

buit, & a filio abscissa sunt, ortus rerum, & natura ois interfluet. Quid, quod ipsi Saturno non diuinū modo sensum, sed humanum q̄q; adimunt, cū affirmant esse eū Saturnum, q̄ cursum, & cōuerſionem spaciōrum, & temporū continet. Eumq; grāce id ipsum nomē habere, κρόνος em̄ dicitur, quod est idem, qd κρόνος, id est spaciū tēporis, Saturnus em̄ est appellatus, q̄ saturēt annis. Hęc Cicero nis uerba sūnt expōnētis sententiam stoicōrē, quz q̄ ua na sit, cuiuīs intelligere prōptissimū est. Si em̄ Saturnus cceli est filius, quomodo potuit aut tempus a cœlo gigni, aut cœlum a tēpore abscidi, aut postea tempus impio spo liari a filio Ioue? Aut qūo Iupiter natus est ex tempore, aut qbus ānis saturari possit æternitas, cui nullus est finis?

I Quomodo poetæ, & historici stoicorum interpretatiōnes de Ioue, & Saturno, & alijs dijs uanas, & inanes ostendant.

Cap. XIII.

I ergo uanæ sunt istæ ratiōes philosophorū, quid supereſt nīſi ut uere factum esse credamus, id est hominem ab homine abſcissum. nīſi forte aliquis existimet Deū fuisse, qui timuit cohæ redem, cū si quid diuinitatis habuisset, nō patris genitalia debuerit amputare, sed propria nelupiter naſceretur, qui eum regni possessione priuauit. Idē tororē suam Rheam quā latine Opem dicimus, cū haberet uxorem, respōſo uetus esse dicit mares liberos educare, q̄ futurū eēt, ut a filio pellere. quā rē metuens natos sibi filios nō ut q̄ de uorabat (ut ferunt fabulæ) sed necabat, quāq; scriptum sit in historia sacra, Saturnum & Opē, catērosq; tunc homi

E ii

DE FALSA RELI.

nes humanam carnem solitos esitare. Vérum primum Iouem leges hominibus, moresq; condentē, edictio prohibuisse, ne liceret eo cibo uesci, quod si uerū est, quæ potest in eo fuisse iustitia? Sed fictum sane putēus Saturnū filios detorasse, modo cum aliqua ratione. Nunc iccirco, quod ait uulgas, comedisse filios suos eū, qui extulerit, sepulturæq; mandauerit. Ops autem cum Iouem peperisset subtraxit infantem, eūq; nutriendum furtim misit in Cretam. Rursum imprudentiam reprehēdam necesse est, Cur em respōsum ab alio potius accepit? Cur in cœlo cōstitutus, quæ gerebantur in terra non uidebat? Cur eum Corybantes cymbalis fefellerūt? Postremo cur extitit aliqua illis potentior, aut maior, quæ illius uinceret potestatem? Nimirū senex a iuuene facile uictus est, ac spoliatus impio. Fugit expulsus, & in Italiam nauigio uenit, cum errasset diu, sicut Ouidius in fastorum libris refert.

Causa ratis supereft, thuscum rate uenit ad annem,
Ante pererrato falcifer orbe Deus.

Hunc errantem, atq; inopem Ianus excepit, cuius rei argumenta sunt numi ueteres, in quibus est cū duplixi frōte Ianus, & in altera parte nauis, sicut idē poeta subiecit.
At bona posteritas puppim formauit in ære,
Holpitis aduentum testificata Dei.

Omnis ergo non tantum poetæ, sed historiarum quoq;, ac rerū antiquarū scriptores, hominē fuisse cōsentiuunt, q; res eius in Italia gestas memoria prodiérūt, graci Diodorus, & Thallus, Latini Nepos, & Cassius, & Varro. Nam cum agresti quodam more in Italia uiueretur,

LIBER I.

XXIII.

Is genus indocile, ac dispersum montibus altis
 Composuit, legesq; dedit, Latiumq; uocari
 Maluit, his quoniam tutus latuisset in oris.
 Censet ne alius Deū esse, q; pulsus est,, qui fugit, qui la-
 tuit: nemo tā stultus est. qui em fugit, aut latet, & uim,
 & mortem timeat necesse est. Orpheus, qui temporibus
 eius recentior fuit, aperte Saturnum in terra, & apud ho-
 mines regnasse commemorat.

Ἄρωτισον μὲν ἀναξεῖς ἐπιχθόνι ὡρη προνέκτημα.
 οὐ δὲ προνον γένεται αὐτὸς ἀναξ μέρας εὐρύωδα ζέυς. Id est,
 Primus quidem regnator erat terrestrium Saturnus ui-
 rorum, ex Saturno aut genitus est ipse rex magnus, & la-
 te cuncta intuens Iupiter. Item Maro noster,
 Aureus hanc uitā in terris Saturnus agebat, & alio loco,
 Aureaq; (ut perhibent) illo sub rege fuere
 Sæcula, sic placida populos in pace regebat.

Nec superius dixit in coelo egisse uitam, nec iferius su-
 peros in pace rexisse. Vnde apparet illum regē fuisse ter-
 renum, quod alibi a pertius declarat,

A urea condet

Sæcula, quæ rursus latio regnata per arua
 Saturno quondam, Ennius quidem in Euhemero
 nō primum dicit regnasse Saturnū, sed Vranū patrē. Ini-
 tio, inqt, primus in terris Impium summū Vranus habu-
 it, is id regnū una cū fratribus suis instituit, atq; parauit.
 Nō magna dissentio, siqdēm maximorū authorum de fi-
 lio, ac patre dubitatio est, sed tñ utruncq; fieri potest, ut &
 primus Vranus eminere inter cæteros potētia cooperit.

E iii

DE FALSA RELI.

& principatum habere non regnum, postea Saturnus maiores sibi opes cōparauerit, ac regium nomen asciuerit.

Quid idē Ennius docet in sacra historia. Cap. XIII.

Vnc quoniam ab ijs, quæ retulimus, aliquantulum sacra historia dissentit, aperiamus ea, q̄ ueris literis continentur, ne poetarū ineptias in accusandis religionibus sequi, ac probare uideamur. Hęc Enniū uerba sunt. Exin Saturnus uxore duxit Opem. Titan, qui maior natu erat, postulat ut ipse regnaret, ibi Vesta mater eorum, & sorores Ceres, atq̄ Ops suadent Saturno, ut de regno non concedat fratri, Ibi Titan, qui facile deterior esset, q̄ Saturnus, iccirco & q̄ uidebat matrem, atq̄ sorores suas operā dare, ut Saturnus regnaret, cōcessit ei, ut is regnaret. Itaq̄ pactus est cū Saturno, uti si quid liberū uirilis sexus ei natū esset necq; educaret, id eius rei causa fecit, uti ad suos gnatos regnū rediret. Tum Saturno filius qui primus natus est, eū ne- cauerunt. Deinde posterius nati sunt gemini Iupiter atq; Juno. Tū Iaponē Saturno in conspectum dedere, atq; Iouem clam abscondunt, dātq; eum Vestaeducandū, cælā tes Saturnum. Itē Neptunū clam Saturno Ops parit, eū q̄ clanculum abscondit. ad eūdem modū tertio p̄tu Ops parit geminos Plutonē, & Glaucā, Pluton latine est di- espiter, alij Orcum dicūt, ibi Glaucā filiam Saturno ostē dūt, ac filiū Plutonē cælant, atq; abscondūt. Deinde Glauca parua emorit. Hęc (ut scripta sunt) Iouis, fratrū eius stirps, atq; cognatio in hunc modū nobis ex sacra scriptio- ne tradita est. Item paulo post hęc refert. Deinde Titan,